

došlo k soudu nalézacímu provedení zmateční stížnosti spojené se žádostí za obnovu trestního řízení. Poněvadž toto provedení nebylo opatřeno podpisem obhájce, vrátil nalézací soud provedení zmateční stížnosti stěžovateli s vyzváním, by je podle § 1 bod 3. zák. čís. 3/78 ř. zák. do tří dnů znovu předložil s podpisem oprávněného obhájce, jinak že k němu nebude vzat zřetel. Podle záznamu kanceláře bylo toto usnesení vypraveno dne 6. června 1929. Ačkoli doruční lístek ve spisech není, jest z toho, že se obžalovaný dne 8. června 1929 dostavil k okresnímu soudu v Podbořanech a tam vrácenou mu zmateční stížnost znovu předložil, zřejmě, že mu ono soudní usnesení bylo doručeno nejpozději dne 8. června 1929. Obžalovaný prohlásil téhož dne do protokolu u řečeného soudu, že nemá peněz na zaplacení advokáta, že proto žádá, by zmateční stížnost byla sepsána protokolárně, a v tomto protokolárním sepsání vytkl jako důvody zmatečnosti neúplnost řízení, označenou § 281 písm. b) tr. ř., a nepřislušnost soudu. Tento s obžalovaným sepsaný protokol byl okresním soudem v Podbořanech dne 12. června 1926 zaslán soudu nalézacímu, kam došel dne 14. června 1929. Poněvadž žádaný opis rozsudku byl obžalovanému doručen dne 1. června 1929, uplynula osmidenní lhůta k provedení zmateční stížnosti, stanovená § 285 tr. ř., dnem 9. června 1929, pokud se týče vzhledem k tomu, že toho dne byla neděle, ve smyslu § 6 tr. ř. dnem 10. června 1929. Provedení zmateční stížnosti, sepsané s obžalovaným protokolárně dne 8. června 1929 u okresního soudu v Podbořanech, bylo by lze pokládati za včasné podané jen tenkrát, kdyby tímto okresním soudem bylo odevzdáno poštovní dopravě nejpozději dne 10. června 1929. Poněvadž však okresní soud v Podbořanech odevzdal je na poštu teprve dne 12. června 1929, takže k soudu nalézacímu došlo dne 14. června 1929, jest je pokládati za podané po uplynutí zákonné osmidenní lhůty a proto za opožděné. S usnesením soudu nalézacího, jímž bylo obžalovanému vráceno jeho provedení zmateční stížnosti, došlé dne 4. června 1929, k opatření podpisem oprávněného obhájce, nemá toto provedení nic společného, jsouc prostě novým provedením ohlášené zmateční stížnosti, pro něž platí lhůta § 285 tr. ř. Poněvadž provedení zmateční stížnosti, došlé k soudu nalézacímu dne 4. června 1929, nebylo opatřeno podpisem oprávněného obhájce a tento nedostatek nebyl stěžovatelem napraven ve třídní lhůtě, stanovené § 1 čís. 3 zák. čís. 3/78 ř. zák., nelze k tomuto provedení hleděti. Poněvadž v opovědi zmateční stížnosti, učiněné u okresního soudu v Podbořanech dne 4. března 1929, není označen žádný z důvodů zmatečnosti, uvedených v § 281 tr. ř., ani výslovně, aniž jasným odkazem uvedena skutečnost, jež má býti důvodem zmatečnosti, není zmateční stížnost vůbec provedena. Zmateční stížnost byla tudíž jednak jako po zákonu neprovedená, jednak jako opožděná zamítnuta podle § 4 čís. 1 a § 1 čís. 1 až 3 zák. čís. 3/78 ř. zák. již v sezení neveřejném.

Čís. 3567.

Rozpor se spisy ve smyslu § 281 čís. 5 tr. ř. předpokládá nesprávnou reprodukci obsahu protokolů nebo listin u spisů jsoucích v rozhodovacích důvodech.

Výklad obsahu, smyslu, dosahu článku a určení, co pisatel chtěl svými slovy vyjádřiti, jsou — stejně jako zjištění, zda se obžalovanému důkaz pravdy podařil (zda bylo nebo nebylo dokázáno, že obvinění jest pravdivé) — zjištění skutková.

Správnost (pravdivost) projevu ve formě úsudku lze dokazovati jenom důkazem pravdivosti návět, na jejichž základě byl úsudek učiněn

(Rozh. ze dne 22. srpna 1929, Zm II 170/29.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl v neveřejném zasedání zmateční stížnost soukromého obžalobce do rozsudku krajského jako kmetského soudu v Moravské Ostravě ze dne 14. března 1929, jímž byl obžalovaný zproštěn podle § 259 čís. 3 tr. ř. z obžaloby pro přečin proti bezpečnosti cti podle § 491 tr. zák. a § 1 zákona z 30. května 1924, čís. 124 sb. z. a n., po případě pro přestupek zanedbání povinné péče redaktorské podle § 6 cit. zák., mimo jiné z těchto

důvodů:

Uplatňujíc důvod zmatečnosti podle § 281 čís. 5 tr. ř. napadá zmateční stížnost soukromého obžalobce jen onu část osvobozujícího výroku rozsudkového, která se týče závadných vět článku od slov »poněvadž přišla k tomu náhledu... až do konce:... a výsledek bude překvapující«. Stížnost tvrdí, že rozsudkový výrok jest v této části v rozporu se závadným článkem, praví-li rozsudek, že tento doslov, myšlený pisatelem zcela všeobecně, nejen právě se vztahem na soukromého obžalobce, nevybočuje z mezí přípustné kritiky s ohledem na zdařený důkaz pravdy. Stížnost jest na mylném stanovisku. Uplatňovaný jí rozpor se spisy ve smyslu § 281 čís. 5 tr. ř. předpokládá nesprávnou reprodukci obsahu protokolů nebo listin u spisů jsoucích v rozhodovacích důvodech. V odstavci 2. rozhodovacích důvodů však soud zjišťuje doslov závadné části článku, ve výroku rozsudku slovně a správně uvedený. Předposlední odstavec důvodů, — v němž právě stížnost vidí rozpor spisový —, není však reprodukcí obsahu článku, nýbrž výkladem jeho obsahu, smyslu, dosahu a určení, co pisatel chtěl svými slovy vyjádřiti. To jsou však zjištění skutková, která jsou vyhrazena soudu nalézacímu a kterými jest i Nejvyšší soud jako soud zrušovací vázán vzhledem k předpisu § 288 čís. 3 tr. ř. Onen doslov článku obsahuje projev ve formě úsudku, jehož správnost a pravdivost lze dokazovati jenom důkazem pravdivosti návět, na jejichž základě byl úsudek učiněn. O tom, zda tyto návěty ospravedlňují pronesené výtky, rozhoduje soud podle svého volného uvážení podle § 258 tr. ř. Pokusem, odporovati tomuto hodnocení průvodních výsledků nalézacím soudem v rozsudku, zmatek čís. 5 § 281 tr. ř. však uplatniti nelze, zejména však jako rozpor spisový tehdy ne, není-li napadený výrok rozsudku reprodukcí obsahu listiny, nýbrž závěrem soudu ze souhrnu provedených průvodů, jak svrchu ukázáno.

Zmateční stížnost, uplatňujíc zmatek čís. 9 b) § 281 tr. ř., snaží se obšírným výkladem dolíčiti, že se obžalovanému důkaz pravdy nezdařil.

Kmetský soud však rozhodl a podle zákona (§ 270 čís. 5 tr. ř.) odůvodnil, že se obžalovanému důkaz pravdy zdařil. Řešení otázky, zda se obžalovanému zdařil či nezdařil důkaz pravdy, přesněji řečeno, zda bylo nebo nebylo dokázáno, že obvinění jest pravdivé, přísluší rovněž podle § 258 tr. ř. soudu nalézacímu a jeho zjištění o tom jest zjištěním skutkovým, které vzhledem k ustanovení § 288 čís. 3 tr. ř. nelze napadati s hlediska hmotněprávního důvodu zmatečnosti podle § 281 čís. 9 b) tr. ř. pouhým opačným tvrzením, jak to činí zmateční stížnost, která po této stránce není provedena po zákonu. Stížnost musila by podle § 288 čís. 3 tr. ř. za základ svých úvah položit všechny ty a jenom ty skutečnosti v jejich celku, které soud první stolice zjistil v rozsudku. Stížnost však se těchto zjištěných skutečností nedrží, a pouští se do úvah a do vysvětlivek, uchylujících se značně od onoho věcného základu. Tím není provedena po zákonu.

Čís. 3568.

Dobrodiní § 152 tr. ř. přísluší jen osobám v tomto ustanovení zákona uvedeným a vztahuje se jen k výsledku těchto osob jako svědků před soudem.

Předpis § 152 tr. ř. nebrání tomu, by soud neprováděl o mimo-soudních projevech osob, zřeknuvších se svědectví, jiné důkazy, zejména důkazy svědky a by pak nepřihlížel i k výsledkům těchto důkazů.

Oznámení sepsané četnictvem o výsledcích šetření jím konaného není spisem o vyhledávacích nebo vyšetřovacích úkonech podle § 344 čís. 3 tr. ř.

(Rozh. ze dne 29. srpna 1929, Zm I 364/29.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavíhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu trestního v Praze jako soudu porotního ze dne 15. dubna 1929, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem zabití podle § 140 tr. zák., mimo jiné z těchto

důvodů:

Zmateční stížnost dovolává se důvodů zmatečnosti podle § 344, čís. 3, 4, 5, 6 a 10 b) tr. ř., leč neprávem. V obžalovacím spise bylo mimo jiné navrženo, by k hlavnímu přelíčení byl předvolán za svědka četnický strážmistr Jaroslav Š. a by při hlavním přelíčení bylo přečteno oznámení četnické stanice ve V. ze dne 31. ledna 1929. Podle záznamu protokolu o hlavním přelíčení ohradil se obhájce obžalovaného při hlavním přelíčení před výsledkem svědka Jaroslava Š-y proti slyšení tohoto svědka o tom, co mu k věci sdělili manželé František a Anna M-ovi (zeť a dcera obžalovaného), — kteří použili jako svědci v souzené trestní věci právního dobrodiní podle § 152, čís. 1 tr. ř., — tvrdě, že by výsledkem svědka Š-y o tom, co mu manželé František a Anna M-ovi ve věci sdělili, bylo ono dobrodiní zmařeno. Mimo to ohradil